

DAMON HILL

Syn svého otce

Hillovým se žádná rodina nevyrovná. Dodnes je to jediná rodina, z níž se otec a syn zapsali mezi mistry světa. Damon, šampion z roku 1996, šel ve stopách svého otce, mistra světa z let 1962 a 1968.

Damonovi bylo teprve patnáct, když jeho otec, Graham, zahynul při nehodě lehkého letounu. Víc ho přitahovaly motorky; k automobilům si našel cestu až roku 1983. Ve formuli Ford v roce 1985 předváděl, jak je rychlý, proti Bertrandu Gachotovi, Johnnymu Herbertovi, Marku Blundellovi a jiným esům a v dalším roce postoupil do formule 3. V sezoně 1987 začal sbírat vítězství. V následujícím ročníku obsadil konečnou třetí příčku za J. J. Lehtem a Garym Brabhamem.

Pak strávil tři sezony ve formuli 3000. Ve druhé z nich jezdil závod za závodem v čele, jenže se jeho lola stáje Middlebridge pokaždé porouchala. Nejdůležitějším momentem však bylo podepsání smlouvy na rok 1991 o testování vozů Williams.

V sestavě týmu Williams na sezonu 1992 však volné místo nebylo, proto vzal zavděk debutem ve formuli 1 za Brabham. Ten nemohl konkurovat a Damon se kvalifikoval jenom dvakrát. Nic však nebylo ztraceno. Vždyť měl za sebou mnoho kilometrů zkušebních jízd ve Williamsu. V roce 1993 v něm konečně mohl i závodit. Jelikož měl za stájového kolegu trojnásobného mistra světa Alaina Prosta, měl se opravdu s kým srovnávat – laťka byla hodně vysoko. A Damon ukazoval, co v něm je. V Británii a Německu byl připraven o vítězství, vychutnat si ho směl až v Maďarsku. To byl zlom. Přidal ještě vítězství v Belgii a Itálii a celkově skončil třetí.

Prost byl obětován, aby na rok 1994 uvolnil místo Ayrtonu Sennovi. Po Brazilcově smrti ve čtvrtém závodě sezony byl Damon najednou povýšen na týmovou jedničku. Podobně jako kdysi jeho otec, i on nyní musel v týmu zacelit ránu po těžké ztrátě (Lotus v roce 1968 přišel o Jima Clarka). Morálku pozvedl vítězstvím ve Španělsku. Kaňkou na šampionátu byla diskvalifikace Michaela Schumachera. Damon snížil ztrátu vítězstvím ve čtyřech dalších závodech. Po jeho vítězství i v Japonsku rozhodoval o titulu poslední závod. Celý svět tehdy viděl Michaelův manévr, kterým Damona v Austrálii poslal ze hry ven.

Damon sice vyhrál dva z prvních tří závodů sezony 1995, ale ve zbytku ročníku přidal už jen dvě vítězství a po několika kolizích se Schumacherem za ním opět skončil druhý.

Jeho sen se naplnil v sezoně 1996, kterou zahájil čtyřmi vítězstvími v prvních pěti závodech. Pokles formy uprostřed sezony a naopak zlepšené výkony stájového kolegy Jacquese Villeneuvea měly za následek, že se boj o titul znovu rozuzlil až v poslední velké ceně, tentokrát v Japonsku. Damon si tam pohlídal osmé vítězství a nasadil si kýženou korunu. Místa v předních týmech již byla obsazena, proto odešel na rok 1997 do Arrowsu. Byla to ztracená sezona. V Maďarsku sice až do posledního kola vedl, potom se mu však porouchala převodovka. Zachránil alespoň druhou pozici.

Chtěl víc, a tak přestoupil na sezonu 1998 do Jordanu. Ze stáje zmítané potížemi udělal v třináctém závodě, ve Spa-Francorchamps, vítězný tým. Druhý rok v Jordanu měl slabý, proto skončil.

115 velkých cen, 22 vítězství
mistr světa 1996

1960

Narodil se 17. září v londýnském Hampsteadu v Anglii.

1979

Začal závodit na motocyklu.

1984

Střídavě závodil na jednostopých i ve dvoustopých vozidlech. Vyhrál víc než 40 závodů motocyklů třídy do 350 cm³.

1985

Absolvoval celou sezonu ve formuli Ford. V seriálu Essa skončil třetí.

1986

Přišel do britského šampionátu formule 3 a skončil v něm devátý.

1988

V britské formuli 3 obsadil třetí příčku. Dojel druhý v závodě na městském okruhu a dvakrát startoval v závodě formule 3000.

1990

Celou sezonu absolvoval ve formuli 3000 za stáj Middlebridge. Pětkrát se držel v čele, ale ani jednou nezvítězil.

1992

Postoupil do formule 1 jako člen stáje Brabham. Z osmi velkých cen se šestkrát nekvalifikoval. Výkony v testování si řekl o místo na sezonu 1993.

1993

V prvních třech závodech za Williams skončil dvakrát druhý, koncem sezony třikrát za sebou vyhrál a celkově se umístil třetí.

1994

Po Sennově smrti se stal týmovou jedničkou. Vyhrál šest závodů a v posledním chtěl bojovat o titul, jenže Michael Schumacher do něj najel.

1995

Podruhé se utkal v přímém souboji o titul se Schumacherem a zase na něj zbyla druhá příčka. Tentokrát vyhrál čtyřikrát.

1996

Jako jediný závodník dokázal napodobit otcův titul mistra světa. Osmi vyhranými velkými cenami předčil stájového kolegu Jacquese Villeneuvea.

1997

Závodil za Arrows. Do posledního kola vedl VC Maďarska, dojel sice druhý, ale celkově skončil až 12.

1998

V Belgii se postaral o první vítězství stáje Jordan ve formuli 1. Díky bodům z konce sezony obsadil celkové šesté místo.

1999

Nejlepším výsledkem sezony byla čtvrtá příčka v Imole. Toho roku se závoděním skončil.

JAMES HUNT

Tvář sedmdesátých let

Málokterý závodník v historii udělal pro popularizaci formule 1 tolik jako James Hunt. Dlouhými blondatými vlasy, bezstarostným přístupem a vůlí po vítězství upoutal pozornost veřejnosti v době, kdy formule 1 musela bojovat za svou věc. Jakmile ve velkolepé sezoně 1976 získal titul mistra světa, britské televizní stanice dokonce usoudily, že by stálo za to vysílat závody televizí...

V mnoha směrech to byl takový moderní Mike Hawthorn. Když závodil v mini, formuli Ford a formuli 3, nechával za sebou hromadu havarovaných aut. Proto se mu přezdívalo James Šrot. Neměl daleko ani ke sporům. Po kolizi v závodě na dnes již zaniklém okruhu Crystal Palace v roce 1971 před televizní kamerou předvedl boxerské umění.

Naštěstí se nedal přehlédnout jeho přirozený talent. V roce 1972 si jej povšiml i bohatý lord Hesketh. Mladý aristokrat pak věnoval potřebné finanční prostředky a pomohl Jamesovi, aby mohl pokračovat ve formuli 2.

Spolu vstoupili do sezony 1973. James potom vkročil na půdu formule 1. V Závodě šampionů v Brands Hatch, nezapočítávaném do mistrovství světa, dojel ve vypůjčeném surteesu třetí. Výborné výkony pak podával v zakázkovém marchu, hlavně ve Velké ceně USA, kde dojel druhý za Ronniem Petersonem.

S vlastním šasi Hesketh, s vlasteneckými barvami a bez ohybných samolepek sponzorů tým přivedl činovníky do rozpaků. Nebyli to pouzí flamendři. James třikrát obsadil třetí místo. Roku 1975 vyhrál Mezinárodní trofej v Silverstone. Ve Velké ceně Holandska, po boji s talentovaným obhájcem mistrovského titulu Nikim Laudou z Ferrari, se dostavilo veledůležité první vítězství v závodě mistrovství světa.

Noviny se poté zaměřily raději na jeho sukničkářství a výstřelky. I když to Jamese štvalo, formuli 1 to pomohlo získat ve Velké Británii popularitu. Jakmile Emerson Fittipaldi odešel z McLarenu do rodinné stáje, Jamesovi se otevřely dveře do McLarenu. V něm dosáhl šesti vítězství a v závěrečném závodě, v Japonsku, si v lijáku zajistil titul. Pomohlo mu, že kamarád a sok Niki Lauda zajel do depa a prohlásil, že je závod příliš nebezpečný. James zůstal na dráze a obsadil třetí místo, které potřeboval, aby si mohl nasadit korunu.

Za McLaren vyhrál ještě třikrát. Po neplodné sezoně 1978, kdy McLaren zůstal pozadu, neboť tvář formule 1 změnil přítlačný aerodynamický účinek, James závodil v roce 1979 za Wolf.

Z vývoje však byl rozčarovaný a během sezony dal formuli 1 vale, protože už nechtěl riskovat v autě, které nemělo šanci vyhrát.

Nato se přesunul do komentátorské kabiny. Jeho lakonické vyjadřování krásně kontrastovalo s výřečností Murrayho Walkera. Celý automobilový svět šokovala v roce 1993 zpráva, že podlehl srdečnímu záchvatu.

92 velké ceny, 10 vítězství
mistr světa 1976

1947

Narodil se 29. srpna v Belmontu v anglickém hrabství Surrey.

1968

Postoupil do formule Ford a už při svém druhém startu začal vyhrávat.

1970

Vyhrál závody formule 3 v Rouenu a Zolderu, ale stal se pověstným mnoha haváriemi.

1973

Ve formuli 2 zničil vůz Hesketh, a tak se tým přemístil do formule 1 s vozem March. V závěrečné VC USA James dojel druhý.

1975

Ve VC Holandska dosáhl zlomového vítězství a v konečné klasifikaci se vyšplhal na čtvrtou příčku.

1976

V McLarenu nahradil Émersona Fittipaldiho a po šesti vítězstvích a úchvatném boji s Nikim Laudou se stal mistrem světa.

1978

V poslední sezoně v McLarenu ani jednou nevyhrál, nejlépe se umístil ve VC Francie jako třetí.

1993

V červnu doma ve Wimbledonu zemřel na infarkt.

1967

Debutoval v mini.

1969

Postoupil do formule 3, potom do formule 2.

1971

Závodil v polotovárním marchi ve formuli 3.

1972

Za March závodil již s plnou tovární podporou; odešel však a spojil se s lordem Heskethem. Ten ho protlačil zpět do formule 2, kde byli částečně úspěšní.

1974

Závodil v Heskethově šasi, celkově byl klasifikován osmý. Vyhrál Mezinárodní trofej.

1977

Za McLaren vyhrál VC Británie, USA-Východ a Japonska, ale celkově skončil až pátý.

1979

Přestoupil do Wolfu, ale po VC Monaka závodění zanechal a spolu s Murraym Walkerem vytvořili televizní komentátorskou dvojici.

JACKIE STEWART

Sponzorův sen

Při vzpomínce na Jackieho Stewarta má člověk před očima jedno vítězství modrého tyrrellu za druhým, sluneční brýle, licousy a také šampiona s podnikavým duchem.

Mistr světa z let 1969, 1971 a 1973 byl totiž podnikavý a měl obchodní vlohy. Zažil smrt mnoha přátel a současníků, a proto chtěl, aby byla formule 1 bezpečnější a jezdci aby byli lépe odměňováni za riziko, které podstupují. Sám byl ve Velké ceně Belgie 1966 dlouho uvězněn v převráceném autě nasáklém benzinem. Bohudík se nevžňalo. Nato zahájil kampaň za vyšší bezpečnost.

Byl také špičkový střelec, ale nepodařilo se mu za Británii kvalifikovat na olympijské hry 1960. Možná to ho pobídlo, aby se jako bratr Jimmy věnoval automobilovým závodům. Ať byl důvod jakýkoliv, od prvních závodů za Ecurie Ecosse bylo znát, že je to mimořádný jezdec. Ken Tyrrell ho posadil do svého vozu ve formuli 3 a vítězství na sebe nenechala dlouho čekat. Lotus na něj naléhal, aby se mu upsal na rok 1965, on jej však odmítl a místo toho nastoupil do BRM.

Málo jezdců vyhrává závody ve své první sezoně formule 1, ale Jackie to dokázal. Triumfoval ve svém osmém startu, ve Velké ceně Itálie, což mu pomohlo ke konečnému třetímu místu za Jimem Clarkem a stájovým kolegou Grahamem Hillem.

Sezonu 1966 začal nejlépe, jak mohl: vítězstvím v Monaku. Jenže BRM už nebylo tak silné, na scéně nyní vládl Brabham. Jackiemu se podařilo opět vyhrát až v nizozemské velké ceně 1968, kdy už zase jezdil za Tyrrell.

Tohle spojení trvalo šest z devíti let, která Jackie strávil ve formuli 1. Nejprve měl vůz Matra s motorem Ford a ten v roce 1968 dovedl ke třem vítězstvím. Druhá společná sezona byla ještě úspěšnější: Jackie vyhrál šest závodů a získal titul – jako šestý Brit od roku 1962, kdy jej vybojoval Graham Hill.

V roce 1970 matru vystřídal march, ale Stewart nedokázal držet krok s lotusem Jochena Rindta nebo s vozy Ferrari. A tak v roce 1971 válčil v šasi Tyrrell. Zdokonaloval se v umění nasadit ostré úvodní kolo a pak si hlídat vedení a během sezony si připsal šest vítězství.

Z následujícího roku vytěžil čtyři vítězství, avšak v boji o titul podlehl Émersonovi Fittipaldimu z Lotusu. Když v roce 1973 přijel do Watkins Glenu, měl už v kapse pět vítězství a plánoval, že to je jeho poslední závod. Po smrti stájového kolegy Françoise Céverta v kvalifikaci se Tyrrell z velké ceny stáhl. Stewartův rekordní počet

27 vítězství (z 99 závodů) vydržel až do roku 1987, kdy jej překonal Alain Prost (při 118. startu).

V roce 1997 Jackie spojil síly se svým starším synem, Paulem, který řídil úspěšný tým ve formuli 3, a do ročníku 1997 přihlásili stáj Stewart Grand Prix s motorem Ford a jezdcí Rubensem Barrichellem a Janem Magnussenem. Jejich nejlepším výsledkem za celý rok bylo jedno druhé místo. Prvního vítězství stáje dosáhl v sezoně 1999 na Nürburgringu Johnny Herbert. Nakonec majitelé stáj prodali Fordu a od sezony 2000 nesla jméno Jaguar.

**99 velkých cen, 27 vítězství
mistr světa 1969, 1971 a 1973**

1939

Narodil se 11. června v Miltonu ve Skotsku.

1961

Začal závodit na okruzích ve sportovním voze Marcos.

1964

Ken Tyrrell jej angažoval do formule 3. Jackie vyhrál svůj první závod, pak odmítl smlouvy s Cooperem a Lotusem na formuli 1.

1966

Vyhrál tasmánský seriál, potom VC Monaka, ale druhou polovinu sezony mu pokazil motor H16 v BRM. Málem vyhrál Indy 500.

1968

V matře stáje Tyrrell vyhrál tři závody, ale v závodě formule 2 si zranil zápěstí, čímž zmeškal dva závody. Skončil druhý za Grahamem Hillem z Lotusu.

1970

V marchi týmu Tyrrell znovu vyhrál Závod šampionů a VC Španělska, ale musel čekat na šasi Tyrrell. Celkově obsadil pátou příčku.

1972

Sužovaný vředem byl z formy a zmeškal VC Belgie, přesto vyhrál čtyři závody a skončil druhý za Fittipaldim z Lotusu.

1997

Ve formuli 1 založil stáj Stewart Grand Prix.

1959

Členem britského družstva ve střelbě na hliněné holuby.

1963

V jaguaru vyhrál dva závody a v Tojeiru startoval za Ecurie Ecosse, potom v Monaku za Cooper. Vyhrál v Goodwoodu.

1965

Dojel druhý v Závodě šampionů a vyhrál Mezinárodní trofej. Debutoval v mistrovství světa v BRM. Vyhrál VC Itálie a celkově skončil třetí.

1967

Dvakrát dojel do cíle, z toho jednou druhý a jednou třetí. Přidal čtyři vítězství ve formuli 2.

1969

Vyhrál šest závodů a získal titul mistra světa. Také zvítězil v Závodě šampionů.

1971

Tyrrell zářil, Jackie vyhrál šest velkých cen a podruhé si nasadil korunu pro mistra světa.

1973

Potřetí mistrem světa. Vyhrál pět závodů, ale před VC USA se s F1 rozloučil kvůli úmrtí stájového kolegy Françoise Céverta v tréninku.